

[Landbrugsministeren.]

Det ærede Medlem fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Forrentningsprocenten og de Spørgsmaal, jeg havde stillet med Hensyn til Høsten 1946, 1947 og 1945 og Gennemsnittet af 5-Aaret — det har jeg allerede svaret paa.

Det ærede Medlem henstillede, at man skulde lade de Overpriser, der opnaas paa Smør og Flæsk i Tredielande, indgaa i en Pulje, som ikke skulde udbetales til Landbruget. Vi er alle, enten vi er Landmænd eller Ikke-Landmænd, interesseret i, at der opnaas de højst mulige Priser i Tredielande for Landbrugets Produkter. Naar vi skal betale de højeste Priser for det, vi skal købe, er vi interesseret i til Dækning derfor at faa de højeste Priser for vore Landbrugsprodukter, og jeg tror, at den Ordning, at det er Landbruget, som forhandler om Priserne i Udlandet, betyder, at der opnaas de højst mulige Priser. Jeg tror ikke, det vilde blive saa let at opnaa de Priser, hvis andre forhandlede, og derfor er jeg interesseret i, at Landbruget har denne Forhandlingsret med Hensyn til Priserne. Men dersom man siger: Vørs'go, I maa gerne se at opnaa de højst mulige Priser, men naar I opnaar dem, putter vi Pengene i en Pulje, saa I ikke ser dem — saa tror jeg ikke, man ansporer Landbruget til at opnaa de højst mulige Priser.

Erik Eriksen: Jeg er fortsat ikke klar over, hvad den højtærede Landbrugsminister egentlig mener, naar han taler om Høstaaret; jeg blev ikke mere klar over det nu. Den højtærede Minister sammenblander Sommeren og Høstaaret paa en underlig Maade, og det, jeg gjorde opmærksom paa, var, at naar han i sin Fremsettelsestale talte om, at disse Ordninger hørte ind under et nyt og forhaabentlig bedre Høstaar, kunde det ikke være rigtigt, fordi Høstaaret jo ikke begynder med Foraaret. Men det skal jeg i øvrigt lade ligge; det peger jeg kun paa.

I øvrigt siger den højtærede Landbrugsminister nu, at det, der ligger ham særligt paa Sinde at gøre opmærksom paa — saadan forstod jeg det — var, at med den Prisstigning, der var sket sidste Aar paa Smørret og paa Flæsket, var Kornpriserne blevet for smaa. Det er meget interessant for mig at høre. Jeg sad netop i Formiddags og læste den fortræffelige Tale, som den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder dengang holdt som Socialdemokratiets Ordfører, og det er jo

ikke nogen tilfældig Tale, for jeg gaar ud fra, at det høje Ting er bekendt med, at den Maade, hvorpaa den højtærede Minister for offentlige Arbejder varetog sine Landbrugsordførelser, har sat sig varige Spor i Socialdemokratiets Historie; men det var nu i hvert Fald ikke muligt for mig sidste Aar at faa Socialdemokratiet i Tale om andre Kornpriser, og derfor valgte jeg at gaa den Vej at nedsætte Udskrivningen med 20 pCt.

Nu ved jeg ikke, hvor meget den højtærede Minister vurderer det til, men jeg vil tilraade Ministeren at overveje, om han kunde tænke sig at give Landbrugets Mænd Valget mellem en yderligere Nedsættelse paa 20 pCt. ud fra 1946-Afleveringen og saa de Pristilbud, som den højtærede Minister nu er kommet med; saa kan han maaske i Praksis erfare, hvad man synes bedst om. Jeg noterer altsaa kun, at det var mig ikke muligt at komme den Vej frem, og derfor valgte jeg at formindske Udskrivningen med disse 20 pCt.; til dette kom saa, at Brugene fra 8 000—10 000 Kr.'s Grundværdi blev fuldstændig fritaget for Afleveringspligt. Derefter kom saa Udtalelsen fra alle Partiformænd og et Par Ministre, gaaende ud paa, at ved en fremtidig Ordning skulde Brødkornsdyrkerne stilles væsentligt gunstigere. Jeg nævner kun dette som Svar, fordi den højtærede Minister netop har blandt Spørgsmaalet om Kornloven ind i Debatten; ellers skal jeg nok holde mig til den foreliggende Dagsorden. Jeg henstiller altsaa til Ministeren at gøre det Forsøg; saa vil han i Praksis, som sagt, kunne faa klaret, hvad man synes bedst om.

Nu siger den højtærede Minister altsaa, at der kan ingen Tvivl være om, at Gennemsnitsekспортpriserne har bevirket, at Smør- og Flæskeproduktionen er blevet for gunstigt stillet og i Forbindelse med Princippet i øvrigt, som jeg skal vende tilbage til, nævnte den højtærede Minister Slagteridelegeretmødet. Her maa jeg maaske saa ogsaa nævne, at jeg havde Lejlighed til i Aar at være sammen med den højtærede Minister paa Mødet, og at jeg hørte den højtærede Ministers Festsale, og jeg blev virkelig ikke klogere, end at Ministeren udtalte Haabet om, at der meget snart kunde komme bedre Vilkaar for Flæskeproduktionen. Der er adskillige Medlemmer til Stede her i Tinget, der har hørt denne Tale, og det skulde være mærkeligt, om vi alle sammen har misforstaaet den. Da lød det ikke fra den højtærede Minister,